

ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА	
Тип	Дисципліна професійної та практичної підготовки
Код	ОК8
Семестр	2-й
Загальна кількість кредитів/годин:	5 кредитів / 150 годин
Форма контролю	екзамен
Викладач	докт. юрид. наук, доцент, в.о. зав. кафедри теорії, історії держави і права та філософії права Гоцуляк Ю.В.
Необхідні обов'язкові попередні та супутні навчальні дисципліни:	теорія держави та права, конституційне право
Місце у структурно-логічній схемі:	ОК-8 Історія держави і права викладається на першому році навчання
Форми навчання:	лекції, практичні, самостійна робота
Критерії оцінювання:	поточний контроль – 60 балів, підсумковий контроль – 40 балів
Мова викладання:	українська

ЗМІСТ

Історія держави і права як наука і навчальна дисципліна. Періодизація курсу. Держава і право Стародавнього Сходу. Античні держава і право. Рабовласницькі держави Північного Причорномор'я та Приазов'я на території України (VII ст. до н.е. – VI ст.). Походження, суть і розвиток феодальної (середньовічної) держави і права. Державно-правові інститути у західноєвропейських середньовічних державах. Держава і право Візантії (IV – XV ст.). Держава і право середньовічного Сходу. Розвиток державно-правових інститутів давньоруської середньовічної держави – Київської Русі. Державний лад і право в українських землях Великого Князівства Литовського, Королівства Польського та Речі Посполитої. Держава і право у Новий час: загальна характеристика. Держава і право Англії (XVII – початок XX ст.). Утворення і державно-правовий розвиток США (середина XVIII – початок XX ст.). Держава і право Франції і Німеччини у Новий час. Державно-правові інститути України-Гетьманщини (друга половина XVII - XVIII ст.). Державно-правові інститути в українських землях Російської імперії у XIX – на початку XX ст. Розвиток держави і права у Новітній період. Держава і право США і Великої Британії (XX – початок XXI ст.). Держава і право Німеччини і Франції (XX – початок XXI ст.). Державно-правові інститути в Україні доби Центральної Ради, Української Держави Павла Скоропадського, Директорії

УНР, Західноукраїнської народної республіки (1917 – 1920 рр.). Державно-правові інститути Радянської України у 1917-1939 рр. Державно-правові інститути України у роки Другої Світової війни (1939 – 1945 рр.). Державно-правові інститути України у другій половині ХХ ст. Проголошення незалежності України.

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти наступних **компетентностей та програмних результатів навчання**, а саме:

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК).

ЗК-1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК-6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК-7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК-11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК-12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

ЗК-13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ЗК-14. Цінування та повага різноманітності і мультикультурності.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК).

СК-1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.

СК-2. Знання і розуміння ретроспективи формування правових та державних інститутів.

СК-3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.

СК-7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.

СК-11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.

Програмні результати навчання (ПРН).

ПРН-2. Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.

ПРН-3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

ПРН-4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

ПРН-11. Володіти базовими навичками риторики.

ПРН-12. Донести до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.

ПРН-13. Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.

ПРН-17. Працювати в групі, формуючи власний внесок у виконання завдань групи.

ПРН-18. Виявляти знання і розуміння основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування національної правової системи.

ПРН-19. Демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права.

ПРН-20. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.